

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 stycznia 2015 r. pełnomocnik A. S. (1) wniósł o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny A. S. (1) wobec S. O. (1), orzeczony wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 7 kwietnia 2006 r. (sygn. XXIV C 1545/06) wygasł z dniem 31 sierpnia 2014 r. W uzasadnieniu wniesionego pozwu pełnomocnik A. S. (1) wskazał, że wyrokiem sygn. XXIV C 1545/06 Sąd Okręgowy w Warszawie orzekł rozwód pomiędzy A. S. (1) a S. O. (1) bez orzekania o winie i jednocześnie zasądził od A. S. (1) na rzecz jego byłej żony alimenty w kwocie 1500 zł miesięcznie, rewaloryzowane co pół roku o stopień inflacji. Dalej podniósł, że zgodnie z art. 60 § 3 kro obowiązek alimentacyjny małżonka, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia wygasa z upływem pięciu lat od orzeczenia rozwodu, chyba, że ze względu na wyjątkowe okoliczności sąd, na żądanie uprawnionego, przedłuży wymieniony okres – natomiast w przypadku alimentów zasądzonych od powoda ten 5-letni okres upłynął w kwietniu 2011 r. Dalej pełnomocnik powoda wywodził, że wprawdzie powód dobrowolnie łożył na rzecz byłej żony alimenty do sierpnia 2014 r., jednak fakt ten nie może być jednak uznany za wyrażenie przez niego zgody na przedłużenie obowiązku alimentacyjnego (pozew k. 1-2 akt III Rc 27/15).

Z kolei w dniu 12 marca 2015 r. S. O. (1) wniosła do Sądu Rejonowego w Otwocku pozew o zasądzenie od A. S. (1) na jej rzecz alimentów w kwocie 1875 zł miesięcznie, rewaloryzowanych co pół roku o stopień inflacji, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca z góry, wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od 10 września 2014 r. W uzasadnieniu złożonego pozwu S. O. (1) podniosła, że w toku postępowania rozwodowego A. S. (1) zobowiązał się do łożenia na jej utrzymanie alimentów w kwocie 1500 zł miesięcznie, rewaloryzowanych do pół roku o stopień inflacji, co spowodowane było tym, że na skutek zdrad małżeńskich zaraził się wirusem HIV i nie poinformował o tym fakcie swojej żony - S. O. (1), co doprowadziło do jej zakażenia w/w wirusem i w rezultacie także do załamania psychicznego. S. O. (1) podniosła, że w chwili obecnej jest niezdolna do pracy, prowadzi jedynie amatorską hodowlę psów i utrzymuje się z niewielkiej renty, która nie starcza jej na zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych, zaś sytuacja finansowa A. S. (1) jest dobra, co uzasadnia przedłużenie obowiązku alimentacyjnego A. S. (1) wobec S. O. (1) na okres powyżej 5 lat od rozwodu, w myśl art. 60 § 3 kro. (pozew k. 1-5 akt III Rc 180/15).

Obie w/w sprawy zostały następnie połączone do wspólnego rozpoznania, przy czym pełnomocnik A. S. (1) popierał powództwo A. S. (1) i wniósł o oddalenie powództwa S. O. (1), zaś pełnomocnik S. O. (1) popierał powództwo S. O. (1) i wniósł o oddalenie powództwa A. S. (1) (d. protokół rozprawy – nagranie płyta CD k. 408).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

A. S. (1) i S. O. (1) poznali się w drugiej połowie lat 80-tych XX wieku. W tym czasie A. S. (1) prowadził dość bogate życie towarzyskie. W 1990 r. zostało u niego wykryte zakażenie wirusem HIV. W tym czasie S. O. (1) przebywała w Kanadzie. Po powrocie S. O. (1) z Kanady A. S. (1) poinformował S. O. (1) o swoim zakażeniu, jednakże ona nie chciała się zbadać. W dniu 2 września 1994 r. S. O. (1) i A. S. (1) zawarli związek małżeński. W 1996 r. u A. S. (1) zdiagnozowano objawy (...). Trafił on wówczas w ciężkim stanie do szpitala (d. zaświadczenie k. 70). W tym czasie badanie na obecność wirusa HIV wykonała także S. O. (1) – wynik badania wskazywał, że jest ona osobą zakażoną w/w wirusem (d. zaświadczenie lekarskie k. 105). W 1997 r. S. O. (1) była dwukrotnie hospitalizowana w Instytucie (...) w W. z rozpoznaniem zespołu paranoidalnego u osoby będącej nosicielem wirusa HIV (d. kopie epikryzy z Instytutu (...) k. 47-48 akt sprawy sygn. XXIV C 1545/06, zeznania K. O. (1) k. 282-287, zeznania A. S. (1) – nagranie płyta CD k. 401).

W 2001 r. A. S. (1) poznał K. O. (2), z którą następnie związał się emocjonalnie i zamieszkał. W 2004 r. A. S. (1) złożył w Sądzie Okręgowym w Warszawie pozew o rozwód bez orzekania o winie, zaś po tym, jak pełnomocnik S. O. (1) oświadczył, iż nie wyraża ona zgody na rozwód, A. S. (1) wniósł o orzeczenie rozwodu z winy S. O. (1). W toku postępowania rozwodowego S. O. (1) podnosiła, że mąż nie poinformował jej o fakcie zarażenia się wirusem HIV, co doprowadziło do tego, że ona sama zaraziła się w/w wirusem, a następnie załamała się psychicznie. A. S. (1) wnosił natomiast o dopuszczenie dowodu z dokumentacji medycznej S. O. (1) na okoliczność obalenia tezy, że choroba

psychiczna S. O. (1) została spowodowana przez świadomość zakażenia się przez nią wirusem HIV. Ostatecznie strony postępowania rozwodowego zgodziły się na rozwód bez orzekania o winie, przy czym A. S. (1) oświadczył, że będzie płacił na rzecz S. O. (1) alimenty w kwocie 1500 zł miesięcznie, rewaloryzowane co pół roku o wysokość inflacji, do końca życia (d. akta sprawy sygn. XXIV C 1545/06).

Wyrokiem z dnia 7 kwietnia 2006 r. sygn. XXIV C 1545/06 Sąd Okręgowy w Warszawie orzekł rozwód pomiędzy A. S. (1) a S. O. (1) bez orzekania o winie i jednocześnie zasądził od A. S. (1) na rzecz jego byłej żony alimenty w kwocie 1500 zł miesięcznie, rewaloryzowane co pół roku o stopień inflacji. Pomimo, że w wyroku brak było zapisu o tym, że alimenty mają być płacone na rzecz S. O. (1) przez jej byłego męża do końca życia, ani A. S. (1) ani też S. O. (1) (reprezentowana wówczas przez fachowego pełnomocnika), nie wnieśli apelacji i powyższy wyrok uprawomocnił się (d. akta sprawy sygn. XXIV C 1545/06).

Jeszcze przed orzeczeniem rozwodu, w grudniu 2003 r., A. S. (1) przekazał S. O. (1) kwotę ok. 120 000 zł (pochodzącą ze sprzedaży mieszkania), a ponadto wcześniej korzystała ona ze środków pieniężnych A. S. (1) – kwocie ok. 4500 zł miesięcznie (d. akt sprawy sygn. XXIV C 1545/06, zeznania K. O. (2) - k. 282-287 i nagranie płyta CD k. 401).

Jeszcze przed rozwodem z A. S. (1), w 2000 r., S. O. (1) zaczęła również prowadzić hodowlę psów rasowych – rasy B. Collie (d. wydruk ze strony internetowej k. 26-34).

Po rozwodzie S. O. (1) utrzymywała dość przyjazne kontakty ze swoim byłym mężem i jego partnerką – K. O. (2). W 2014 r. pomiędzy S. O. (1) a jej byłym mężem i jego partnerką zaczął narastać konflikt związany z hodowlą przez S. O. (1) psów w małym (48 – metrowym) mieszkaniu w O.. W tym czasie na prowadzenie w/w hodowli skarżyli się sąsiedzi S. O. (1), którzy pisali pisma do administratora budynku. A. S. (1) wraz ze swoją partnerką, przekonani o tym, że prowadzona przez S. O. (1) hodowla nie przynosi zysków, przekonywali ją do ograniczenia posiadanych psów. Gdy okazało się, że S. O. (1) wprowadziła swojego byłego męża w błąd co do posiadania zadłużenia (pomimo deklaracji, iż takowego nie posiada, miała zadłużenie na kartach kredytowych) oraz co do pisma, które wysłała do dewelopera (a odnoszącego się do ograniczenia posiadanych w hodowli psów), A. S. (1) i K. O. (2) – przekonani, że S. O. (1) nie potrafi w rozsądny sposób gospodarować pieniędzmi i nierozsądnie wydaje przekazywane jej (pomimo coraz trudniejszej sytuacji finansowej A. S. (1) i jego partnerki) alimenty – zdecydowali o zaprzestaniu przekazywania jej tychże alimentów. Ostatnia rata alimentów (za sierpień 2014 r.) została przekazana S. O. (1) w dniu 31 lipca 2014 r., przy czym jedynie w kwocie 950 zł, albowiem A. S. (1) z kwoty alimentów potrącił kwotę pieniędzy przekazaną wcześniej pełnomocnikom udzielającym S. O. (1) pomocy prawnej w związku z postępowaniem spadkowym po jej matce – G. O. (d. wydruki korespondencji mailowej k. 72- 83, 110-131, potwierdzenie przelewu k. 50 verte).

S. O. (1) w chwili obecnej zamieszkuje w mieszkaniu w O., przy ul. (...). Powyższe mieszkanie należało do jej matki – G. O., jednakże w testamentie G. O. przekazała powyższe mieszkanie przyrodniemu bratu S. P. W.. S. O. (1) usiłowała podważyć w/w testament, a następnie podjęła próbę uzyskania stosownego zachowku – na mocy w/w testamentu S. O. (1) z majątku jej matki miała przyspaść bowiem jedynie działka rekreacyjna w S. wraz z niewielkim domkiem oraz niezabudowana działka rekreacyjna w Z., o wartości w sumie ok. 63 tys zł, co stanowi ok. 8 % wartości całego spadku. W celu uzyskania stosownego zachowku zawarła ona z K. O. (2) porozumienie, że koszty sprawy spadkowej i o zachówek pokryje K. O. (2), w zamian za co S. O. (1) miała przenieść własność przedmiotowego mieszkania na syna K. P., z dożywotnią służebnością w/w mieszkania dla siebie (d. testament k. 164, wydruk z korespondencji mailowej – k. 82, zeznania A. S. (1) – nagranie płyta CD k. 401).

Na koszty utrzymania mieszkania, w którym obecnie zamieszkuje S. O. (1) składają się : czynsz – 428 zł miesięcznie, energia elektryczna – ok. 175 zł miesięcznie, Internet – 40 zł miesięcznie, telefon – ok. 80 zł miesięcznie. S. O. (1) w chwili obecnej leczona jest lekami antyretrowirusowymi – leczenie to jest bezpłatne. Powikłaniem leczenia antyretrowirusowego są u niej polineuropatia obwodowa i lipodystrofia (d. zaświadczenie k. 105). S. O. (1) przyjmuje ponadto także leki antyhistaminowe, witaminy, rutinoscobin (na co wydaje w sumie ok. 200 zł miesięcznie). Ponadto ponosi koszt dojazdu do lekarzy – koszt dojazdu do lekarza komunikacją publiczną to w jej przypadku 7 zł. (d. zeznania S. O. (1) – nagranie płyta CD k. 401).

S. O. (1) ma 48 lat, od 2000 r. prowadzi hodowlę psów. W chwili obecnej posiada 4 suki (z czego jedną sukę emerytkę), 2 psy (reproduktory – którymi kryje obecnie swoje suki) i jedną sukę na tzw. układzie hodowlanym (układ hodowlany polega na tym, że suka nie znajduje się u właściciela, ale u innego hodowcy, zaś w przypadku miotu właściciel suki ma prawo do otrzymania jednego szczeniaka lub jego równowartości), jednakże w chwili obecnej prowadzi spór co do własności tej suki. Ponadto S. O. (1) przekazała jedną sukę swojej koleżance, która miała ją szkolić pod względem sportowym, jednakże na czas miotu suka ta miała powrócić do swego właściciela, czyli S. O. (1). Powyższa suka została jednak zabrana przez partnera koleżanki S. O. (1) i w chwili obecnej toczy się spór co do własności tej suki. Suki rasy B. Collie mają z reguły 4-6 szceniąt w jednym miocie. Cena pełnowartościowego szczeniaka tej rasy to ok. 3000-3500 zł, zaś w przypadku, jeśli szczeniak nie odpowiada wzorcom rasy cena jest niższa – ok. 1500- 2000 zł. Zgodnie z regulaminem hodowli psów rasowych suki rasy B. Collie mogą mieć dwa mioty w roku (d. zeznania S. O. (1) – nagranie płyta CD k. 401 i 408).

S. O. (1) ma dobre warunki do prowadzenia tzw. małej domowej hodowli, w 2015 r. miała dwa mioty – w styczniu i w maju 2015 r. Za każdym razem w miocie było po 8 szceniąt, przy czym w przypadku miotu styczniowego pięć szceniąt miało wady genetyczne i zostały sprzedane po obniżonej cenie – najdroższy szczeniak z tego miotu został sprzedany po 3500 zł, zaś najtańszy po 1500 zł. Szczeniaki urodzone w maju 2015 r. zostały natomiast sprzedane za kwoty po 2800-3500 zł. (jeden ze szceniąt miał tzw. „wilcze pazury”, które trzeba było usunąć). Z uwagi na znaczne różnice w ilości szceniąt rodzących się w poszczególnych miotach oraz z uwagi na różnice w wartości tych szceniąt, a także różnice w wydatkach związanych z utrzymaniem hodowli, w poszczególnych latach opłacalność hodowli prowadzonej przez S. O. (1) znacząco się zmieniała. Po raz ostatni w/w hodowla przyniosła stratę w 2010 r. Od tego czasu prowadzona przez S. O. (1) hodowla przynosi zyski w wysokości – zależności od roku – od kwoty ponad 400 zł miesięcznie (w 2011 r.) do kwoty ponad 1200 zł miesięcznie (w 2014 r.). Dzięki temu, że S. O. (1) posiada dwa psy – reproduktory, nie musi ona obecnie płacić innym hodowcom za użycie ich reproduktorów, co zmniejsza koszty prowadzenia hodowli (d. zeznania S. O. (1) – nagranie płyta CD k. 401 i 408).

S. O. (1) otrzymuje obecnie okresową rentę z tytułu niezdolności do pracy w wysokości 757 zł netto miesięcznie (d. zaświadczenie k. 371). Posiada zadłużenie na kartach kredytowych – w wysokości ok. 1000 zł na karcie banku (...) SA, w wysokości ok. 7000 zł i 2500 zł na kartach (...) Bank (...) S.A. oraz w wysokości ok. 4000 zł na karcie (...) Bank SA (obecne zadłużenie S. O. (1) na kartach kredytowych jest zbliżone do maksymalnego poziomu zadłużenia dostępnego na tych kartach). Ponadto S. O. (1) posiada zadłużenie z tytułu kredytu gotówkowego zaciągniętego w styczniu 2014 r. na 48 miesięcy w (...) Bank S.A. na kwotę ok. 15500 zł (przeznaczonego w znacznej mierze na spłatę wcześniejszego zadłużenia). Zadłużenie na kartach kredytowych S. O. (1) posiadała także uprzednio, w okresie gdy otrzymywała jeszcze alimenty od swojego byłego już męża – zadłużenie to nie przekraczało jednak wtedy połowy maksymalnego zadłużenia dostępnego na posiadanych przez nią kartach. W listopadzie 2015 r. S. O. (1) zaciągnęła pożyczkę lombardową na kwotę 1399 zł (d. wyciągi z rachunków kart kredytowych k. 373-377, umowa o kredyt gotówkowy k. 378, umowa lombardowa k. 381, zeznania S. O. (1) – nagranie płyta CD k. 401 i 408).

A. S. (1) w chwili obecnej ma 52 lata. Prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...), przedmiotem której są usługi transportowe, pakowanie i przygotowywanie mebli do transportu (w tym zakresie współpracuje z firmą swojej partnerki K. O. (2)), a także sprzątanie hal. W 2012 r. prowadzona przez niego działalność gospodarcza przyniosła stratę w wysokości ponad 82 000 zł, zaś w 2013 r. stratę w wysokości ponad 7000 zł. Z kolei w 2014 r. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej osiągnął dochód brutto (przed uiszczeniem podatku – ok. 3700 zł rocznie i składek na ubezpieczenie społeczne – ok. 8000 zł rocznie) w wysokości ponad 72.000 zł. W 2015 r. A. S. (1) osiągnął z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej dochód zbliżony do tego z 2014 r. Ponadto otrzymuje on rentę z tytułu niezdolności do pracy w wysokości takiej samej jak S. O. (1) (d. deklaracje PIT k. 9-24, wydruk z (...) k. 25, zeznania A. S. (1) – nagranie płyta CD k. 401).

A. S. (1) nie posiada żadnych oszczędności ani nieruchomości. Posiada dwa samochody – 11 – letnią H. oraz samochód I. służący do rozwożenia mebli.

Zamieszkuje on wspólnie z partnerką K. O. (2) (z którą prowadzi wspólne gospodarstwo domowe) w domu stanowiącym własność jego partnerki. W domu tym zamieszkuje również 21 letni syn K. P.. Co do zasady zarobione środki pieniężne A. S. (1) przekazuje K. O. (2), która pokrywa koszty utrzymania domu, w którym razem zamieszkują, a w przeszłości (do sierpnia 2014 r.) przelewała również alimenty na rzecz S. O. (1). Na koszt utrzymania domu, w którym zamieszkuje A. S. (1) wraz z partnerką składają się: koszt energii elektrycznej – ok. 500 zł miesięcznie, koszt gazu (którym dom jest ogrzewany – ok. 7000 – 8000 zł rocznie), koszt wody i kanalizacji – ok. 100 zł miesięcznie.

A. S. (1) jest osobą zakażoną wirusem HIV (zakażenie w/w wirusem zostało u niego wykryte w 1990 r.) i od 1996 r. pozostaje pod opieką Wojewódzkiego Szpitala (...) w W.. Od wielu lat otrzymuje leczenie antyretrowirusowe – jako działanie niepożądane w/w leczenia stwierdzono u niego nadciśnienie tętnicze i zaburzenia lipidowe. Ponadto cierpi on na łuszczycę przebiegającą u niego bardzo ciężkimi rzutami. Z uwagi na w/w chorobę 3-4 razy w roku stosuje on naświetlenia (łącznie koszt jednej serii naświetleń to ok. 2200 zł – 2300 zł, na którą to sumę składają się – koszt wizyty lekarskiej przed naświetleniami (200 zł) i po naświetleniach (150 zł), koszt samych naświetleń (15 naświetleń x 20 zł), koszt leków przyjmowanych w związku z serią naświetleń (1000 zł), koszt paliwa związanego z dojazdem na naświetlenia (ok. 600 zł) (d. zaświadczenie lekarskie k. 70, zeznania A. S. (1) – nagranie płyta CD k. 401).

Partnerka A. K. O. prowadzi własną działalność gospodarczą, której przedmiotem jest sprzedaż mebli z Indii oraz sprzedaż artykułów dekoracyjnych. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej część prac zleca firmie (...). Z prowadzonej działalności gospodarczej (a także z najmu domu będącego jej własnością) K. O. (2) osiągnęła w 2012 r. przychód w wysokości ponad 1 mln 93 tys zł, w 2013 r. przychód w wysokości ponad 480.000 zł, w 2014 r. przychód w wysokości ponad 278.000 zł, zaś w okresie styczeń – maj 2015 r. – przychód w wysokości ponad 114.000 zł. Z kolei koszty prowadzonej działalności gospodarczej udokumentowane fakturami VAT (a więc nie obejmujące podatku - ok. 1800-1900 zł miesięcznie - K. O. (2) płaci zryczałtowany podatek na podstawie karty podatkowej czy też składek na ubezpieczenie społeczne K. O. (2)) w 2012 r. wynosiły ponad 411.000 zł, w 2013 r. – ponad 218.000 zł, w 2014 r. – ponad 279.000 zł, zaś w okresie styczeń – maj 2015 r. – prawie 64.000 zł. (deklaracje VAT za 2012 r. k. 182-205, deklaracje VAT za 2013 r. k. 207-230, deklaracje VAT za 2014 r. k. 232 – 256, deklaracje VAT za styczeń – maj 2015 r. k. 258 – 267, decyzje Naczelnika US k. 272-275).

K. O. (2) ma jednego syna – P., na którego otrzymuje alimenty (600 zł miesięcznie) i który w chwili obecnej studiuje – miesięczny koszt jego studiów to ok. 1300 zł. K. O. (2) jest właścicielką zabudowanej nieruchomości w G. (dom znajdujący na powyższej nieruchomości jest wynajmowany) oraz zabudowanej nieruchomości w W., gdzie zamieszkuje. Na powyższych nieruchomościach ustanowiona została jednak hipoteka kaucyjna do kwoty ponad 5 mln 858 tys zł, związana z zaciągnięciem w dniu 29 maja 2008 r. przez K. O. (2) kredytu w wysokości 3 446 076, 37 zł, przeznaczonego m.in. na zakup w/w nieruchomości położonej w W.. Powyższy kredyt został zaciągnięty we frankach szwajcarskich, zaś jego spłata miała nastąpić w 540 równych ratach – początkowo rata wynosiła ok. 11.000 zł miesięcznie, jednakże na skutek ze wzrostem kursu franka w styczniu 2014 r. wynosiła już ponad 21 000 zł miesięcznie. W związku z problemem w spłacie takich rat K. O. (2) w styczniu 2014 r. podpisała aneks do umowy kredytowej, na mocy której bank udzielił K. O. (2) karencji w spłacie raty odsetkowej oraz częściowo raty kredytowej na okres 24 miesięcy, w czasie którego to okresu rata kredytu wynosiła 2000 CHF, czyli ok. 8000 zł. K. O. (2) usiłowała następnie zmniejszyć raty kredytu na dalszy okres, jednakże spotkała się odmową banku (d. umowa kredytu hipotecznego wraz z aneksem k. 276-280, pismo z G. (...) Bank k. 383, zeznania K. O. - k. 282-287 i nagranie płyta CD k. 401).

K. O. (2) posiada w chwili obecnej oszczędności w funduszu inwestycyjnym wysokości ok. 140 000 zł, ponadto na koncie prywatnym ma kilka tysięcy zł, pewne środki znajdują się również na jej koncie firmowym (d. zeznania K. O. – nagranie płyta CD k. 401).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci zeznań świadka K. O. (2) (k. 282 - 287 i nagranie płyta CD k. 401), zeznań stron - A. S. (1) (nagranie płyta CD k. 401) i S. O. (1) (nagranie płyta CD k. 401 i płyta CD k. 408), a także: odpisu wyroku - k.6, 50, przekazu pocztowego - k. 7, decyzji ZUS k. 8-9, deklaracji PIT wraz z dowodem ich złożenia k. 9 verte – 24, odpisu z (...) k. 25, print screenów wydruków stron internetowych k. 26-34, zaświadczenia z ZUS k. 42, decyzji ZUS k. 43-44, potwierdzenia przelewu

alimentów k. 50 verte, zaświadczenia lekarskiego k. 54, orzeczenia lekarza orzecznika k. 54 verte, zaświadczenia z ZUS k. 55, zaświadczenia lekarskiego k. 70, wydruku ze strony internetowej k. 71, wydruków korespondencji mailowej k. 72-83, zaświadczeń lekarskich k. 104-105, wniosków o wydanie dokumentacji medycznej k. 106-108, wydruków korespondencji mailowej k. 110- 131, stron internetowych k. 152-163, kopii testamentu k. 164-166, wydruków e-mail k. 167-170, wydruków z rachunków kart kredytowych k. 173-178, karty leczenia informacyjnego k. 179, deklaracji VAT za 2012 r. k.182-205, deklaracji VAT za 2013 r. k. 207-230, deklaracji VAT za 2014 r. k. 232 – 256, deklaracji VAT za styczeń – maj 2015 r. k. 258 – 267, decyzji Naczelnika US k. 272-275, umowy kredytu hipotecznego wraz z aneksem k. 276- 280, decyzji o rozliczeniu renty k. 289, dokumentacji medycznej A. S. 291-356, wydruku z księgi wieczystej k. 361-365, zaświadczenia o wysokości renty S. O. k. 371, potwierdzenia przelewu k. 372, wydruków z rachunków kart kredytowych k. 373-377, umowy o kredyt gotówkowy k. 378-379, umowy kupna – sprzedaży k. 380, umowy lombardowej k. 381, dokumentacji medycznej S. O. k. 382 a i b, pisma z G. (...) Bank k. 383, zaświadczeń lekarskich – k. 18-19 akt III Rc 180/15, akt sprawy sygn. XXIV C 1545/06 Sądu Okręgowego w Warszawie.

Powyższe dowody Sąd co do zasady uznał za wiarygodne. Sąd odmówił jedynie w walory wiarygodności w pewnym zakresie zeznaniom świadka K. O. (2) oraz zeznaniom stron postępowania.

I tak Sąd odmówił waloru wiarygodności zeznaniom świadka K. O. (2) oraz zeznaniom A. S. (1) w zakresie, w jakim wynika z nich, że zdecydowali oni o zaprzestaniu płacenia alimentów na rzecz S. O. (1) m.in. dlatego, że na skutek maila S. O. (1) z dnia 1 lipca 2014 r. i późniejszych wyliczeń doszli do wniosku, że S. O. (1) osiąga z hodowli psów dość istotny dochód. W ocenie Sądu powodem zaprzestania płacenia alimentów na rzecz S. O. (1) było wprowadzenie przez S. O. (1) w błąd swojego byłego męża co do zamiaru zmniejszenia ilości psów w hodowli, dość trudna sytuacja finansowa A. S. (1) i K. O. (2) (zauważyć należy, iż z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej K. O. (2) osiągała w miesiącach maj – lipiec 2014 r. przychód w wysokości zaledwie ok. 10.000 zł. miesięcznie, podczas jeszcze gdy dwa lata wcześniej w tych samych miesiącach osiągała przychód w wysokości 70.000 - 100.000 zł miesięcznie) oraz przekonanie, że S. O. (1) nierozsądnie gospodaruje otrzymywanymi środkami pieniężnymi. O powyższym świadczy zdaniem Sądu korespondencja mailowa pomiędzy S. O. (1) a jej byłym mężem i jego partnerką. Podnieść należy, iż A. S. (1) w mailu z dnia 1 lipca 2014 r., zaś K. O. (2) w mailu z dnia 16 lipca 2014 r. wprost wskazują, iż ich zdaniem hodowla psów nie przynosi takich zysków jakie przedstawiła we wcześniejszym mailu S. O. (1).

Sąd nie dał również wiary zeznaniom A. S. (1) w zakresie, w jakim wynika z nich, że to pełnomocnik S. O. (1) w toku postępowania rozwodowego zasugerował mu, aby zadeklarował S. O. (1) płacenie alimentów do końca życia, wskazując jednocześnie, że taka deklaracja i tak nie będzie wiążąca, a pozwoli szybko i bezproblemowo zakończyć postępowanie rozwodowe. Zdaniem Sądu taka postawa pełnomocnika S. O. (1) (sprzeczna z interesami S. O. (1)) byłaby sprzeczna z zasadami etyki zawodowej - w toku postępowania dowodowego nie ujawniły się natomiast żadne okoliczności, które wskazywałyby na to, że pełnomocnik S. O. (1) reprezentujący ją w toku postępowania rozwodowego miałby jakikolwiek interes w działaniu na szkodę swojej klientki.

Ponadto Sąd nie dał wiary zeznaniom A. S. (1) w zakresie, w jakim wynika z nich, że koszty leczenia łuszczycy przez A. S. (1) wynoszą ok. 1400 zł miesięcznie. Zdaniem Sądu wskazane przez A. S. (1) ogólne koszty leczenia łuszczycy w wysokości 1400 zł miesięcznie nie odpowiadają prawdzie, albowiem z podanych przez A. S. (1) szczegółowych kwot związanych z leczeniem powyższego schorzenia wynika, że A. S. (1) leczy łuszczycę naświetleniami, zaś koszt jednego cyklu naświetleń (wraz z lekami, kosztami wizyty u lekarza czy też kosztami dojazdu) to ok. 2200-2300 zł, zaś w ciągu roku z takich cykli naświetleń A. S. (1) korzysta 3-4 razy, co oznacza, że roczny koszt leczenia łuszczycy nie powinien przekraczać kwoty 9.000 zł.

Zdaniem Sądu nie odpowiada też rzeczywistości stwierdzenie A. S. (1), że należący do S. O. (1) domek w S. nadaje się do całorocznego zamieszkiwania. W tym zakresie zeznania A. S. (1) są bowiem nie tylko sprzeczne z zeznaniami S. O. (1), ale przede wszystkim przeciwko stanowisku A. S. (1) przemawia wycena w/w nieruchomości dokonana przez rzeczoznawcę dla potrzeb postępowania spadkowego, z której wynika, że domek wraz z działką warty jest zaledwie ok. 60.000 zł (informację o wartości w/w nieruchomości przedstawiła w swych zeznaniach S. O. (1), jednakże A. S. (1) jej nie zakwestionował).

Sąd nie dał również wiary – w części – zeznaniom S. O. (1). I tak Sąd odmówił waloru wiarygodności zeznaniom S. O. (1) w zakresie, w jakim wynika z nich, że po powrocie S. O. (1) z Kanady A. S. (1) nie poinformował jej o wykryciu u niego wirusa HIV, co w rezultacie doprowadziło do tego, że także S. O. (1) została zarażona tym wirusem. W powyższym zakresie zeznania S. O. (1) są bowiem nie tylko sprzeczne z zeznaniami A. S. (1) i świadka K. O. (2), ale także z informacjami zawartymi w epikryzie z leczenia S. O. (1) w Instytucie (...) w 1997 r. (znajdującej się w aktach sprawy rozwodowej). Zauważyć przy tym należy, iż nawet jeśli przyjąć (co sugerowała S. O. (1)), że informacje o tym, iż S. O. (1) przed zawarciem małżeństwa wiedziała, że jej mąż A. S. (1) jest zakażony wirusem HIV zostały przekazane lekarzom psychiatrom nie przez S. O. (1), ale przez A. S. (1), to zauważyć należy, iż w 1997 r. A. S. (1) nie miał żadnego powodu, aby lekarzom leczącym jego ówczesną żonę przekazywać informacje niezgodne z prawdą.

Sąd nie dał także wiary zeznaniom S. O. (1) w zakresie, w jakim wynika z nich, że A. S. (1) obiecał jej w toku postępowania rozwodowego płacenie alimentów do końca życia, albowiem czuł się on winny tego, że przez niego została ona zarażona wirusem HIV i pojawiły się u niej problemy psychiczne. Przeciwno powyższej wersji przedstawionej przez S. O. (1) przemawiają nie tylko zeznania A. S. (1), ale także fakt, że (jak wynika z akt sprawy rozwodowej) – gdy S. O. (1) sprzeciwiła się orzeczeniu rozwodu – A. S. (1) wniósł o orzeczenie rozwodu z jej winy oraz, że wnosił o dopuszczenie dowodu z dokumentacji medycznej S. O. (1) na okoliczność tego, że choroba psychiczna, która się u niej ujawniła, nie miała związku z powzięciem przez S. O. (1) informacji o zarażeniu (nie sposób więc uznać, aby A. S. (1) w trakcie sprawy rozwodowej miał poczucie winy wobec S. O. (1) i czuł się odpowiedzialny za to, że zaraziła się ona wirusem HIV i ujawniły się u niej zaburzenia psychiczne).

W pozostałym zakresie zeznania świadka K. O. (2) oraz zeznania stron Sąd uznał za wiarygodne (podobnie jak pozostały zebrany w sprawie materiał dowodowy), albowiem są one logiczne, wzajemnie się uzupełniają, a ponadto korespondują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd zważył na następuje:

Jak wynika z dyspozycji art. 60 § 1 kro „małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku, może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczania środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego”. Z kolei zgodnie z art. 60 § 3 kro „obowiązek dostarczania środków utrzymania małżonkowi rozwiedzionemu wygasa w razie zawarcia przez tego małżonka nowego małżeństwa. Jednakże gdy zobowiązanym jest małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za winnego rozkładu pożycia, obowiązek ten wygasa także z upływem pięciu lat od orzeczenia rozwodu, chyba że ze względu na wyjątkowe okoliczności sąd, na żądanie uprawnionego, przedłuży wymieniony termin pięcioletni”.

Wyrokiem z dnia 7 kwietnia 2006 r. sygn. XXIV C 1545/06 Sąd Okręgowy w Warszawie orzekł rozwód pomiędzy A. S. (1) a S. O. (1) bez orzekania o winie i jednocześnie zasądził od A. S. (1) na rzecz jego byłej żony alimenty w kwocie 1500 zł miesięcznie, rewaloryzowane co pół roku o stopień inflacji.

Pozwem z dnia 29 stycznia 2015 r. pełnomocnik A. S. (1) wniósł o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny A. S. (1) wobec S. O. (1), orzeczony wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 7 kwietnia 2006 r. (sygn. XXIV C 1545/06) wygasł z dniem 31 sierpnia 2014 r. Z kolei w dniu 12 marca 2015 r. S. O. (1) wniosła do Sądu Rejonowego w Otwocku pozew o zasądzenie od A. S. (1) na jej rzecz alimentów w kwocie 1875 zł miesięcznie, rewaloryzowanych co pół roku o stopień inflacji, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca z góry, wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od 10 września 2014 r. W ocenie Sądu złożony przez S. O. (1) pozew o alimenty zawiera w sobie implicite również żądanie przedłużenia 5 - letniego okresu, o którym mowa w art. 60 § 3 kro, przy czym Sąd w pełni podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 września 1998 r. (sygn. I CKN 1029/97), zgodnie z którym „nie ma przeszkód, aby żądanie określone w art. 60 § 3 kro, które może wynikać w sposób dorozumiany także z pozwu o zasądzenie alimentów, zostało zgłoszone po upływie terminu pięcioletniego – musi jednak powoływać się na wyjątkowe okoliczności istniejące jeszcze przed upływem tego terminu”.

S. O. (1) podniosła, że za uwzględnieniem zgłoszonego przez nią żądania zasądzenia na jej rzecz alimentów od A. S. (1) (zawierającym w sobie w sposób dorozumiany żądanie przedłużenia okresu trwania obowiązku alimentacyjnego, o którym mowa w art. 60 § 3 kro), przemawia fakt, że A. S. (1) w toku postępowania rozwodowego wyraźnie zadeklarował, że będzie płacił jej alimenty do końca życia, a nadto także okoliczność, że zaraził on ją wirusem HIV, co spowodowało u niej zaburzenia psychiczne i niezdolność do pracy. S. O. (1) podniosła ponadto, że obecnie znajduje się ona w ciężkiej sytuacji finansowej, zaś sytuacja A. S. (1) jest zgoła odmienna.

W ocenie Sądu niewątpliwie za przedłużeniem obowiązku alimentacyjnego A. S. (1) wobec jego byłej żony przemawia fakt, że w toku postępowania rozwodowego wyraźnie deklarował on, że będzie płacił S. O. (1) alimenty do końca życia (przy czym w ocenie Sądu mając na uwadze, że kwestia alimentów na rzecz S. O. (1) była następnie – po w/w oświadczeniu A. S. (1) - przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu Okręgowy w Warszawie, który zasądzając w wyroku z dnia 7 kwietnia 2006 r. alimenty od A. S. (1) na rzecz S. O. (1) nie przedłużył (pomimo takiej możliwości) okresu trwania obowiązku alimentacyjnego na czas powyżej 5 lat od rozwodu, uznać należy, iż nie doszło wówczas do zawarcia wiążącej obecnie strony umowy dot. bezterminowego obowiązku alimentacyjnego A. S. (1) wobec S. O. (1)). Za przedłużeniem obowiązku alimentacyjnego A. S. (1) wobec jego byłej żony przemawia również fakt, że S. O. (1) jest osobą zarażoną wirusem HIV i leczy się psychiatrycznie, co spowodowało, iż została uznana za niezdolną do pracy, zaś otrzymywana przez nią renta jest niewielka.

Tym niemniej, jak słusznie podkreśla się w orzecznictwie (tak np. uchwała SN z 16 kwietnia 1975 r. sygn. III CZP 22/75) „przez wyjątkowe okoliczności w rozumieniu art. 60 § 3 zd. ostatnie kro należy rozumieć zarówno okoliczności zachodzące po stronie rozwiedzionego małżonka domagającego się przedłużenia obowiązku alimentacyjnego, jak i po stronie drugiego małżonka”. Tymczasem analizując sytuację A. S. (1) zauważyć należy, iż on również jest osobą zakażoną wirusem HIV, korzysta z leczenia antyretrowirusowego, w przeszłości wystąpiły u niego objawy (...), w wyniku czego także on jest uznany za niezdolnego do pracy i otrzymuje rentę w wysokości takiej jak jego była żona. Zauważyć także należy, iż jego sytuacja majątkowa, aczkolwiek lepsza od sytuacji S. O. (1), również nie jest zbyt dobra. Nie posiada on żadnych oszczędności ani nieruchomości, a prowadzona przez niego działalność gospodarcza w latach 2012-2013 przynosiła straty, zaś alimenty na rzecz S. O. (1) w tym czasie były uiszczane ze środków jego partnerki – K. O. (2), która z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej osiągała wtedy (zwłaszcza w 2012 r.) dość znaczne dochody. Obecnie działalność gospodarcza A. S. (1) przynosi wprawdzie zyski (kilka tysięcy złotych miesięcznie, z czego musi on jeszcze opłacić składki na ubezpieczenie społeczne), nastąpiło jednak bardzo istotne pogorszenie sytuacji finansowej jego partnerki K. O. (2) (w domu której A. S. (1) zamieszkuje i z którą prowadzi wspólne gospodarstwo domowe), tak iż ma ona poważne problemy w spłacie rat zaciągniętego w 2008 r. na zakup w/w domu kredytu (z uwagi na wzrost kursu franka miesięczna rata kredytu wzrosła z 11.000 zł do ponad 21.000 zł – począwszy od stycznia 2014 r. K. O. (2) uzyskała wprawdzie 24 miesięczną karencję w spłacie części rat, jednakże spowoduje to wzrost obciążeń z tytułu obsługi w/w kredytu w przyszłości, a ponadto okres karencji kończy się w styczniu 2016 r.). Nadto zwrócić należy uwagę na dość duże miesięczne koszty (takie jak opłata za energię, gaz, wodę – w sumie ok. 1300 zł miesięcznie) bieżącego utrzymania domu, którym A. S. (1) zamieszkuje i które to koszty w części winien on pokrywać oraz na dość znaczne koszty leczenia łuszczycy przez A. S. (1).

Biorąc pod uwagę wszystkie w/w okoliczności, jak również zważywszy na fakt, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił na jednoznaczne ustalenie, czy to A. S. (1) zaraził S. O. (1) wirusem HIV, czy odwrotnie, czy też – czego również nie sposób wykluczyć – obydwójce zarazili się od osób trzecich, w ocenie Sądu nie zachodzą wyjątkowe okoliczności, uzasadniające przedłużenie obowiązku alimentacyjnego A. S. (1) wobec S. O. (1) na okres po sierpniu 2014 r. (podnieść w tym miejscu należy, że pomimo, iż pięcioletni okres o którym mowa w art. 60 § 3 kro upłynął w kwietniu 2011 r., A. S. (1) jeszcze do sierpnia 2014 r. a więc przez ponad 3 lata, dobrowolnie łożył alimenty na rzecz S. O. (1) – w ocenie Sądu uznać więc należy, że dobrowolnie przyjął na siebie - w sposób dorozumiany – zobowiązanie do dalszego alimentowania S. O. (1) w powyższym okresie).

Nadto w ocenie Sądu aczkolwiek niewątpliwie sytuacja finansowa S. O. (1) jest trudna, to jednak nie znajduje się ona w niedostatku, o którym mowa w art. 60 § 1 kro. Niedostatek polega na istnieniu takiej sytuacji, w której

człowiek nie ma w ogóle lub nie ma dostatecznych własnych środków utrzymania, które mogłyby zaspokoić jego usprawiedliwione, podstawowe potrzeby. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że S. O. (1) posiada rentę z tytułu niezdolności do pracy w wysokości ok. 750 zł netto miesięcznie, a nadto osiąga ona dochód z hodowli psów – mając na uwadze zadeklarowane przez samą S. O. (1) dochody, jakie osiągnęła z w/w hodowli z ostatnich lat, a także zważywszy na fakt, że hodowla S. O. (1) cieszy się dobrą opinią oraz, że S. O. (1) posiada w chwili obecnej w swojej hodowli psy – reproduktory, co pozwala zmniejszyć koszty związane z uzyskaniem miotu, S. O. (1) może z hodowli w ocenie Sądu osiągnąć zysk w wysokości ok. 600-800 zł miesięcznie. Mając na uwadze, że koszty związane z utrzymaniem mieszkania (czynsz i energia elektryczna), w którym obecnie zamieszkuje S. O. (1) wynoszą ok. 600 zł, zaś wydatki na leki ok. 200 zł miesięcznie, z dochodów z renty oraz z hodowli psów S. O. (1) jest w stanie zaspokoić swoje podstawowe potrzeby. Zauważyć należy, iż dochody, jakimi dysponuje S. O. (1) są zbliżone do kwot, jakie „do ręki” otrzymują osoby zarabiające pensję minimalną. Wprawdzie pełnomocnik S. O. (1) argumentował, że po zaprzestaniu łożenia alimentów przez A. S. (1) S. O. (1) nie była w stanie zaspokoić swoich podstawowych potrzeb, co skutkowało zaciągnięciem przez nią kredytów na kartach kredytowych, jednakże w ocenie Sądu fakt zaciągnięcia kredytów przez S. O. (1) nie świadczy o tym, że osiągnięte przez nią dochody nie pozwalały jej na zaspokojenie podstawowych potrzeb. Zauważyć bowiem należy, iż S. O. (1) korzystała z kredytów na kartach także wówczas, gdy otrzymywała alimenty od A. S. (1), a więc w okresie, gdy jej łączne dochody (łącznie z dochodami z hodowli psów) były wyższe niż 3000 zł miesięcznie.

Mając na uwadze powyższe, zważywszy na okoliczność, że – w ocenie Sądu – nie zaistniały wyjątkowe okoliczności, o których mowa w art. 60 § 3 kro, uzasadniające przedłużenie obowiązku alimentacyjnego A. S. (1) wobec jego byłej żony na okres powyżej 5 lat od rozvodu, jak również mając na względzie, że aczkolwiek S. O. (1) znajduje się w trudnej sytuacji finansowej, jednakże jest w stanie zaspokoić swoje podstawowe potrzeby, Sąd oddalił powództwo S. O. (1) o przedłużenie obowiązku alimentacyjnego i zasądzenie od A. S. (1) alimentów w kwocie 1875 zł. miesięcznie, poczynając od września 2014 r. Jednocześnie z powyższych względów, mając również na uwadze brzmienie art. 60 § 3 kro (i fakt, że pomimo upływu terminu określonego w w/w przepisie A. S. (1) dobrowolnie łożył alimenty na rzecz S. O. (1)), Sąd uwzględnił powództwo A. S. (1) i ustalił, że obowiązek alimentacyjny A. S. (1) wobec S. O. (1), orzeczony wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 7 kwietnia 2006 r. (sygn. XXIV C 1545/06) wygasł z dniem 31 sierpnia 2014 r.

Ponadto, uwzględniając, że S. O. (1) znajduje się w dość trudnej sytuacji finansowej, Sąd, na podstawie art. 102 kpc, zarówno w sprawie z powództwa A. S. (1) jak i w sprawie z powództwa S. O. (1), nie obciążył S. O. (1) kosztami procesu, a nadto w sprawie z jej powództwa, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 102 kpc nieuiszczone koszty sądowe przejął na rachunek Skarbu Państwa.